

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 marca 2013 r.

Sąd Okręgowy w Jeleniej Górze w VI Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie :

Przewodniczący – Sędzia SO Andrzej Tekieli

Protokolant Anna Potaczek

po rozpoznaniu w dniu 15 marca 2013 r.

sprawy **P. P.**

obwinionego z art. 96 § 3 kw

z powodu apelacji, wniesionej przez obrońcę obwinionego

od wyroku Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze

z dnia 20 listopada 2012 r. sygn. akt IIW 1660/12

uchyla zaskarżony wyrok wobec obwinionego P. P.i sprawę przekazuje Sądowi Rejonowemu w Jeleniej Górze do ponownego rozpoznania.

Sygn. akt VI Ka 66/13

UZASADNIENIE

P. P.został obwiniony o to, że:

w dniu 11.10.2012r. około godziny 09.00 na ulicy (...) w J. nie wskazał uprawnionemu organowi komu powierzył do kierowania pojazdu marki F. o numerze rejestracyjnym (...) w dniu 26.09.2012r. o godzinie 12.52 na ulicy (...) w J., tj. o wykroczenie z art. 96§3 kw.

Sąd Rejonowy w Jeleniej Górze wyrokiem z dnia 20 listopada 2012r. (sygn. akt IIW 1660/12):

I. uznał obwinionego P. P.za winnego popełnienia czynu opisanego w części wstępnej wyroku, tj. wykroczenia z art. 96§3 kw i za to na podstawie art.96§3 kw wymierzył mu karę grzywny w wysokości 300 złotych,

II. na podstawie art. 624§1 kpk w zw. z art. 119 kpow, zwolnił obwinionego od ponoszenia kosztów postępowania w niniejszej sprawie, obciążając nimi Skarb Państwa i nie obciążył go opłatą sądową.

Z treścią wyroku nie zgodził się obwiniony. Za pośrednictwem obrońcy złożył apelację zaskarżając powyższy wyrok w całości na korzyść obwinionego. Orzeczeniu temu zarzucił:

1. obrazę przepisów postępowania, mającą wpływ na treść wydanego w sprawie orzeczenia, a to art. 65§2 kpow i art. 71§4 kpow oraz art. 39§1 kpow, poprzez nieuzasadnione przeprowadzenie rozprawy zaocznie i tym samym odstąpienie od przeprowadzenia dowodu z wyjaśnień obwinionego P. P., pomimo uprzedniego uznania, w skierowanym do obwinionego wezwaniu z dnia 23 października 2012r., jego obecności na rozprawie za konieczną i uzasadniającą jego przymusowe doprowadzenie w przypadku nieusprawiedliwionego niestawiennictwa, która to okoliczność, z uwagi na nieusprawiedliwione niestawiennictwo obwinionego na rozprawie w dniu 20 listopada 2012r., winna obliżować Sąd do jej odroczenia, celem sprowadzenia obwinionego i odebrania od niego wyjaśnień.

2. obrazę przepisów postępowania, mającą wpływ na treść wydanego w sprawie orzeczenia, a to art. 4 kpk, art. 7 kpk w zw. z art. 8 kpw, poprzez dowolną i sprzeczną z zasadami prawidłowego rozumowania oraz doświadczenia życiowego ocenę zgromadzonego w sprawie niepełnego materiału dowodowego i przyjęcie, że daje on podstawę do ustalenia sprawstwa i winy obwinionego P. P. w zakresie zarzucanego mu we wniosku o ukaranie wykroczenia z art. 96§3 kw pomimo, że ani na podstawie zeznań świadków W. P. oraz R. K., ani z wydruku raportu z fotoradaru, czy też pisma obwinionego z dnia 8 października 2012r., w którym wskazywał on, iż nie jest w stanie ustalić osoby, która w dniu 26 września 2012r. o godz. 12.52 na ul. (...)w J. popełniła wykroczenie drogowe przekroczenia dozwolonej prędkości, nie sposób poczynić niewątpliwych i pewnych ustaleń co do odpowiedzialności obwinionego we wskazanym wyżej zakresie zwłaszcza, że zarówno przed skierowaniem do Sądu wniosku o ukaranie – z uwagi na nieuzasadnione odstąpienie przez organy Straży Miejskiej od przeprowadzenia czynności wyjaśniających, o których mowa w art. 54§1 kpow w tym przesłuchania osoby podejrzanej o popełnienie wykroczenia, zgodnie z art. 54§6 kpow, jak i po wszczęciu postępowania przed Sądem, nie poddano żadnej weryfikacji ujawnionych w piśmie obwinionego z dnia 8 października 2012r. przyczyn nie wskazania osoby prowadzącej krytycznego dnia pojazd marki F.o nr rej. (...), a co za tym idzie niewypełnienia przez niego druku oświadczenia przesłanego przez Straż Miejską,

3. obrazę przepisów prawa materialnego, a to art. 96§3 kw, poprzez jego błędną wykładnię i przyjęcie, że jedynie wypełnienie i odesłanie druku oświadczenia doręzonego uprzednio przez Straż Miejską, stanowi o realizacji obowiązku określonego w tym przepisie, podczas gdy z treści art. 96§3 kw nie wynika, aby na właścicielu pojazdu ciążył obowiązek wskazania na żądanie uprawnionego organu komu powierzył pojazd do kierowania lub używania w oznaczonym czasie wyłącznie w takiej właśnie formie, co prowadzi do wniosku, że udzielenie odpowiedzi na zadane pytanie może przybrać inną od wypełnienia druku oświadczenia postać, co jest uzasadnione zwłaszcza w sytuacji, kiedy kierujący bądź używający dany pojazd w danej chwili według wiedzy jego właściciela mogło być kilka osób, której to ewentualności nie przewidują z kolei zapisy druku formularza oświadczenia, zawierającego stosowną rubrykę na wskazanie danych jednego sprawcy wykroczenia.

Stawiając powyższy zarzut obrońca wniósł o:

- uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji celem przeprowadzenia postępowania dowodowego, ewentualnie zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uniewinnienie obwinionego od zarzucanego mu wykroczenia.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Apelacja zasługuje na uwzględnienie.

Wykroczenie z art. 96 § 3 k.w. w zw. z art. 78 ust. 4 i 5 p.r.d. ma charakter wykroczenia umyślnego. Jednym z warunków przypisania tego wykroczenia jest świadomość istnienia obowiązku, o którym stanowi art. 78 ust. 4 i 5 p.r.d. Drugim zaś warunkiem jest wiedza właściciela lub posiadacza pojazdu, odnośnie tego kto kierował lub używał jego pojazdu w oznaczonym czasie. (tak M. Zbrojewska glosa do postanowienia SN z dnia 29 czerwca 2010 r. I KZP 8/10 teza 5 i 6 LEX/el 2011).

W sprawie niniejszej obwiniony P. P. na żądanie uprawnionego organu tj. straży miejskiej nadesłał informację, że nie jest w stanie wskazać osoby której powierzył do kierowania samochód o numerze rej. (...)w czasie ujawnionym na fotoradarze gdyż w swojej firmie ma „flotę samochodową” obejmującą 15 pojazdów. Informacji tej Sąd I instancji w żaden sposób nie zweryfikował, np. nie przesłuchał obwinionego poprzestając na zeznaniach dwóch świadków - strażników miejskich zeznających w sposób niemal identyczny na okoliczności nie odnoszące się do strony podmiotowej wykroczenia. Sąd I instancji nie rozważył, czy mając na uwadze powyższą okoliczność obwiniony posiadał, czy też nie posiadał wiedzy odnośnie tego kto używał tego samochodu w oznaczonym na fotoradarze czasie, a jeżeli tą wiedzę posiadał z jakich przesłanek ona wynika. Sąd ten stwierdził natomiast, że sprawą obwinionego jest „prowadzić taki rejestr kontroli i wyjazdów...samochodów, aby...jako właściciel firmy mógł każdorazowo wskazać stosownym organom komu powierzył dany pojazd do użytkowania” (k.18 odwrot akt). Ta argumentacja jest

całkowicie dowolna, poza wszystkim bowiem Sąd I instancji nie wskazał skąd miałyby wynikać obowiązki prawne prowadzenia takiego „rejstru”. W każdym zaś razie wyrok skazujący w niniejszej sprawie jawi się jako przedwczesny, wydany bez należytego rozważenia znamion strony podmiotowej.

W tym stanie rzeczy Sąd Okręgowy uchylił zaskarżony wyrok wobec obwinionego P. P.i sprawę przekazał Sądowi Rejonowemu w Jeleniej Górze do ponownego rozpoznania.

Ponownie rozpoznając sprawę Sąd I instancji przeprowadzi postępowanie dowodowe w zakresie niezbędnym do prawidłowego rozstrzygnięcia, w szczególności przesłucha obwinionego (o ile wezwany stawi się na rozprawę) względnie zweryfikuje jego linię obrony innymi dowodami, mając na uwadze wszystkie okoliczności o których mowa powyżej. Swoje ostateczne stanowisko Sąd ten zawrze w wydanym wyroku który prawidłowo uzasadni.